Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

4. října 2024*

„Kasační opravný prostředek – Ochrana označení původu a zeměpisných označení – Nařízení (EU) č. 1151/2012 – Články 7 a 8 – Čl. 49 odst. 2 a čl. 50 odst. 1 – Rozsah přezkumu žádostí o zápis názvu jako zeměpisného označení ze strany Evropské komise – Rozdělení pravomocí mezi vnitrostátními orgány a Komisí – Podmínky zápisu názvu“

Ve věci C-579/23 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek podaný na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie dne 19. září 2023,

Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses, se sídlem v Borgo (Francie),

Charcuterie Fontana, se sídlem v Borgo,

Costa et Fils, se sídlem v Urtaca (Francie),

L’Aziana, se sídlem v Bastelica (Francie),

Charcuterie Passoni, se sídlem ve Venzolasca (Francie),

Orezza – Charcuterie la Castagniccia, se sídlem v San-Giuliano (Francie),

Salaisons Réunies, se sídlem v Penta-di-Casinca (Francie),

Salaisons Joseph Pantaloni, se sídlem v Sarrola-Carcopino (Francie),

Antoine Semidei, se sídlem v Castellare-di-Casinca (Francie),

L’Atelu Corsu, se sídlem v Ajaccio (Francie),

zástupci: T. de Haan a V. Le Meur-Baudry, avocats,

účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelé),

přičemž další účastnicí řízení je:

Evropská komise, zástupci: M. Konstantinidis, C. Perrin a B. Rechena, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: francouzština.

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení: A. Arabadžev, předseda senátu, T. von Danwitz, P. G. Xuereb, A. Kumin a I. Ziemele (zpravodajka), soudci,

generální advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

za soudní kancelář: A. Calot Escobar, vedoucí,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 27. června 2024,

vydává tento

Rozsudek

1 Svým kasačním opravným prostředkem se navrhovatelé domáhají zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 12. července 2023, Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses a další v. Komise (T-34/22, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2023:386), kterým Tribunál zamítl jejich žalobu znějící na zrušení prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2021/1879 ze dne 26. října 2021, kterým se zamítají tři žádosti o ochranu názvu jako zeměpisného označení podle čl. 52 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 [„Jambon sec de l’Île de Beauté“ (CHZO), „Lonzo de l’Île de Beauté“ (CHZO), „Coppa de l’Île de Beauté“ (CHZO)] (Úř. věst. 2021, L 383, s. 1, dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

2 V bodech 19, 58 a 61 odůvodnění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. 2012, L 343, s. 1) je uvedeno:

„(19) Prioritou, jíž lze účinněji dosáhnout na úrovni [Evropské u]nie, je zajistit, aby byla jednotně v celé Unii dodržována práva duševního vlastnictví související s názvy, jež v Unii požívají ochrany.

[…]

(58) S cílem zajistit, aby zapsaná označení původu, zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality splňovaly podmínky stanovené tímto nařízením, by žádosti měly být posuzovány vnitrostátními orgány dotyčného členského státu v souladu s minimálními společnými ustanoveními, včetně vnitrostátního námitkového řízení. [Evropská k]omise by měla následně žádosti zkontrolovat, aby bylo zajištěno, že neobsahují zjevné chyby a že bylo zohledněno právo Unie i zájmy zúčastněných stran mimo členský stát žádosti.

[…]

(61) Postup při zápisu chráněných označení původu, chráněných zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit do rejstříku, včetně období pro kontrolu a období pro námitky, je třeba zkrátit a zlepšit, zejména pokud jde o rozhodování. Za rozhodování o provedení zápisu by měla odpovídat Komise, které by za určitých okolností byly nápomocny členské státy. […]“

3 V hlavě II nařízení č. 1151/2012, nadepsané „Chráněná označení původu a chráněná zeměpisná označení“, je obsažen článek 6, nadepsaný „Druhovost, překrývání s názvy odrůd rostlin a plemen zvířat, homonymními názvy a ochrannými známkami“, v němž je v odst. 3 prvním pododstavci stanoveno:

„Název navržený pro zápis, který je zcela nebo částečně homonymní s názvem již zapsaným v rejstříku zřízeném podle článku 11, nesmí být zapsán, pokud v praxi neexistuje dostatečný rozdíl mezi podmínkami místního a tradičního užívání a prezentace později zapsaného homonyma a těmito podmínkami platnými pro název již zapsaný v rejstříku, a to s ohledem na nutnost zajistit, aby se s dotčenými producenty zacházelo rovným způsobem a aby spotřebitelé nebyli uváděni v omyl.“

4 V článku 7 odst. 1 tohoto nařízení, nadepsaném „Specifikace produktu“, je stanoveno:

„Chráněné označení původu nebo chráněné zeměpisné označení musí být v souladu se specifikací, která obsahuje alespoň:

a) název, který má být chráněn jako označení původu nebo zeměpisné označení, v podobě používané při obchodování nebo v běžném jazyce a pouze v jazycích, které jsou nebo byly v minulosti používány k popisu konkrétního produktu ve vymezené zeměpisné oblasti;

[…]“

5 V článku 8 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení je mimo jiné stanoveno, že žádost o zápis zeměpisného označení musí obsahovat alespoň specifikaci produktu podle článku 7.

6 V článku 11 odst. 1 téhož nařízení je stanoveno:

„Komise přijme […] prováděcí akty o zřízení a správě veřejně přístupného a aktualizovaného rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení uznaných v rámci tohoto režimu.“

7 V článku 13 nařízení č. 1151/2012, nadepsaném „Ochrana“, je stanoveno:

„1. Zapsané názvy jsou chráněny proti:

[…]

b) jakémukoli zneužití, napodobení nebo připomenutí, a to i tehdy, je-li uveden skutečný původ produktů nebo služeb nebo je-li chráněný název přeložen nebo doprovázen výrazy jako ‚druh‘, ‚typ‘, ‚způsob‘, ‚jak se vyrábí v‘, ‚napodobenina‘ nebo podobnými výrazy, včetně případů, kdy jsou tyto produkty používány jako přísada;

[…]

3. Členské státy přijmou vhodná správní a soudní opatření s cílem zabránit neoprávněnému používání chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení podle odstavce 1

u produktů, které jsou produkovány nebo uváděny na trh v daném členském státě, nebo toto neoprávněné používání zastavit.

Za tímto účelem určí členské státy orgány příslušné pro přijímání těchto opatření v souladu s postupy stanovenými jednotlivými členskými státy.

Tyto orgány musí poskytovat odpovídající záruky objektivity a nestrannosti a mít k dispozici kvalifikovaný personál a zdroje nezbytné k výkonu svých funkcí.“

8 V článku 49 tohoto nařízení, nadepsaném „Žádost o zápis názvů“, je upřesněno:

„[…]

2. Pokud se žádost podle režimu stanoveného v hlavě II týká zeměpisné oblasti v členském státě nebo pokud je žádost podle režimu stanoveného v hlavě III připravena seskupením usazeným v členském státě, podává se orgánům daného členského státu.

Členský stát žádost vhodným způsobem přezkoumá, aby ověřil, zda je oprávněná a zda splňuje podmínky příslušného režimu.

3. Členský stát zahájí v rámci přezkumu podle odst. 2 druhého pododstavce tohoto článku vnitrostátní námitkové řízení, kterým se zajistí náležité zveřejnění žádosti a poskytne přiměřená lhůta, během níž může každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem, která má bydliště nebo je usazena na území tohoto členského státu, podat proti žádosti námitku.

[…]

4. Pokud se členský stát po posouzení všech obdržených námitek domnívá, že požadavky tohoto nařízení jsou splněny, může žádosti vyhovět a předat dokumentaci žádosti Komisi. V tomto případě informuje Komisi o přípustných námitkách obdržených od fyzických nebo právnických osob, které dané produkty uváděly na trh v souladu s právem a používaly dotyčné názvy nepřetržitě po dobu nejméně pěti let přede dnem zveřejnění podle odstavce 3.

[…]“

9 V článku 50 uvedeného nařízení, nadepsaném „Přezkum ze strany Komise a zveřejnění pro účely námitkového řízení“, je stanoveno:

„1. Komise vhodným způsobem přezkoumá každou žádost, kterou obdrží podle článku 49, aby ověřila, zda je oprávněná a zda splňuje podmínky příslušného režimu. Doba přezkumu by neměla přesáhnout šest měsíců. V případě překročení této doby Komise písemně informuje žadatele o důvodech prodlení.

[…]

2. Pokud se Komise na základě přezkumu provedeného podle odst. 1 prvního pododstavce domnívá, že jsou splněny podmínky stanovené v tomto nařízení, zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*:

a) v případě žádostí podle režimu stanoveného v hlavě II jednotný dokument a odkaz na zveřejnění specifikace produktu;

[…]“

10 V článku 52 téhož nařízení, nadepsaném „Rozhodnutí o zápisu“, je v odstavci 1 stanoveno:

„Pokud se Komise na základě informací jí dostupných a vyplývajících z přezkumu provedeného podle čl. 50 odst. 1 prvního pododstavce domnívá, že nebyly splněny podmínky pro zápis, přijme prováděcí akty, kterými žádost zamítne. […]“

Skutečnosti předcházející sporu

11 Skutečnosti předcházející sporu byly shrnuty v bodech 4 až 10 napadeného rozsudku takto:

„4 Názvy ‚Jambon sec de Corse‘/‚Jambon sec de Corse – Prisuttu‘, ‚Lonzo de Corse‘/‚Lonzo de Corse – Lonzu‘ a ‚Coppa de Corse‘/‚Coppa de Corse – Coppa di Corsica‘ byly zapsány jako chráněná označení původu (CHOP) dne 28. května 2014 v daném pořadí na základě prováděcího nařízení Komise (EU) č. 581/2014 (Úř. věst. 2014, L 160, s. 23), prováděcího nařízení Komise (EU) č. 580/2014 (Úř. věst. 2014, L 160, s. 21) a prováděcího nařízení Komise (EU) č. 582/2014 (Úř. věst. 2014, L 160, s. 25) […]

5 V prosinci 2015 podalo [Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses] u francouzských vnitrostátních orgánů sedm žádostí o zápis jako chráněná zeměpisná označení (CHZO) podle nařízení [č. 1151/2012]. Sedm žádostí se týká následujících názvů, které žalobci používají: ‚Jambon sec de l’Île de Beauté‘, ‚Coppa de l’Île de Beauté‘, ‚Lonzo de l’Île de Beauté‘, ‚Saucisson sec de l’Île de Beauté‘, ‚Pancetta de l’Île de Beauté‘, ‚Figatelli de l’Île de Beauté‘ a ‚Bulagna de l’Île de Beauté‘.

6 Dne 20. dubna 2018 přijal ministr zemědělství a výživy a ministr hospodářství a financí sedm vyhlášek, kterými homologoval sedm příslušných specifikací za účelem jejich postoupení Evropské komisi ke schválení.

7 Sdružení, které je držitelem specifikací týkajících se CHOP ‚Jambon sec de Corse – Prisuttu‘, ‚Coppa de Corse – Coppa di Corsica‘ a ‚Lonzo de Corse – Lonzu‘, požádalo souběžně na základě žalob podaných u Conseil d’État (Státní rada, Francie) dne 27. června 2018 o zrušení vyhlášek ze dne 20. dubna 2018 týkajících se homologace specifikací pro názvy ‚Jambon sec de l’Île de Beauté‘, ‚Coppa de l’Île de Beauté‘ a ‚Lonzo de l’Île de Beauté‘ za účelem postoupení jejich žádostí o zápis jako CHZO Komisi zejména z důvodu, že výraz ‚Île de Beauté‘ napodobuje nebo připomíná výraz ‚Corse‘, a dochází tedy k určité záměně s názvy, které již byly zapsány jako CHOP.

8 Dne 17. srpna 2018 bylo sedm žádostí o zápis dotčených názvů jako CHZO postoupeno Komisi. Pokud jde o žádosti o zápis názvů ‚Jambon sec de l’Île de Beauté‘, ‚Lonzo de l’Île de Beauté‘ a ‚Coppa de l’Île de Beauté‘ jako CHZO, Komise zaslala dne 12. února 2019 a 24. listopadu 2020 vnitrostátním orgánům dva dopisy, v nichž žádala o vysvětlení, zejména

pokud jde o otázku jejich případné nezpůsobilosti k zápisu. Vnitrostátní orgány v podstatě odpověděly, že mají za to, že obě skupiny produktů (tj. zapsaná CHOP a žádosti o ochranu jako CHZO) jsou jasně odlišné, pokud jde o produkty, a že se jim jeví, že názvy jsou dostatečně rozdílné.

9 Státní rada rozsudkem ze dne 19. prosince 2019, týkajícím se názvu ‚Jambon sec de l'Île de Beauté' (CHZO), a dvěma rozsudky ze dne 13. února 2020, týkajícími se názvů ‚Coppa de l'Île de Beauté' (CHZO) a ‚Lonzo de l'Île de Beauté' (CHZO), tři výše uvedené žaloby (viz bod 7 výše) zamítla zejména z důvodu, že ‚používání rozdílných výrazů, a rozdílná ochrana přiznaná označením původu a zeměpisným označením mohou zabránit nebezpečí, že běžně informovaní a přiměřeně pozorní a obezřetní spotřebitelé budou mít v případě, že se setkají se zpochybněným zeměpisným označením, přímo na mysli jako referenční obraz zboží, na které se vztahuje již zapsané chráněné označení původu; žalobci tedy nejsou oprávněni tvrdit, že napadená vyhláška porušuje ustanovení […] čl. 13 odst. 1 písm. b) nařízení [č. 1151/2012]' (bod 5 tří rozsudků Státní rady).

10 Komise tři žádosti o zápis názvů ‚Jambon sec de l'Île de Beauté', ‚Lonzo de l'Île de Beauté' a ‚Coppa de l'Île de Beauté' jako CHZO ve [sporném] rozhodnutí zamítla z důvodu, že vzhledem k tomu, že tyto názvy byly používány v rozporu s článkem 13 nařízení č. 1151/2012, uvedené žádosti nesplňují podmínky pro způsobilost k zápisu stanovené v čl. 7 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení."

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

12 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 24. ledna 2022 podali navrhovatelé žalobu, jejímž předmětem byl návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení sporného rozhodnutí.

13 Na podporu své žaloby uplatnili navrhovatelé dva žalobní důvody, z nichž první vycházel z toho, že Komise překročila své pravomoci, a druhý z toho, že vnitrostátní orgány a Státní rada údajně dostatečně prokázaly to, že tři žádosti o zápis, jež byly zamítnuty sporným rozhodnutím, jsou v souladu s články 7 a 13 nařízení č. 1151/2012.

14 Zaprvé Tribunál, který nejprve v bodech 21 až 24 napadeného rozsudku uvedl zásady, na nichž je založen systém ochrany CHOP a CHZO, jenž je stanoven v nařízení č. 1151/2012, následně v bodě 38 napadeného rozsudku připomněl, že Komisi přísluší v souladu s čl. 52 odst. 1 uvedeného nařízení zamítnout zápis, považuje-li užívání navrhovaného názvu při obchodování za protiprávní.

15 Dále Tribunál v bodech 42 až 44 napadeného rozsudku uvedl, že Komise má v rámci přezkumu žádostí o zápis autonomní prostor pro uvážení. Tribunál v bodě 49 napadeného rozsudku konstatoval, že Komise žádosti o zápis důkladně přezkoumala.

16 Tribunál následně z důvodů uvedených v bodech 51 až 60 uvedeného rozsudku odmítl argumenty, v nichž navrhovatelé tvrdili, že Komise má při přezkumu žádosti o zápis názvu jako CHOP nebo CHZO pouze omezený prostor pro uvážení, či dokonce nemá tento prostor vůbec žádný.

17 Zadruhé Tribunál poté, co odmítl argumenty navrhovatelů, jimiž se snažili prokázat, že Komise je údajně vázána posouzeními vnitrostátních orgánů, pokud je o riziko připomenutí, jež vyplývá z názvů navržených k zápisu, přezkoumal v bodech 78 až 108 napadeného rozsudku skutečnosti, na jejichž základě Komise zamítla dotčené žádosti. Na základě uvedeného přezkumu dospěl Tribunál k závěru, že se Komise v tomto ohledu nedopustila nesprávného posouzení.

18 Tribunál proto zamítl žalobu v plném rozsahu.

Návrhová žádání účastníků řízení

19 Navrhovatelé navrhují, aby Soudní dvůr:

– napadený rozsudek zrušil;

– zrušil sporné rozhodnutí a

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

20 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

– kasační opravný prostředek zamítl a

– uložil navrhovatelům náhradu nákladů řízení.

K návrhu na předložení věci velkému senátu

21 Podáním došlým kanceláři Soudního dvora dne 23. ledna 2024 se navrhovatelé domáhají, aby byla projednávaná věc předložena rozšířenému senátu Soudního dvora, případně velkému senátu.

22 V tomto ohledu je třeba bez dalšího uvést, že žádné ustanovení statutu Soudního dvora Evropské unie nebo jednacího řádu Soudního dvora neupravuje projednání takového druhu návrhu účastníka řízení, který není členským státem nebo orgánem Unie, v rámci řízení o kasačním opravném prostředku (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. července 2014, Leone, C-173/13, EU:C:2014:2090, bod 19).

23 Podle čl. 60 odst. 3 jednacího řádu může soudní kolegium, kterému byla věc přidělena, kdykoli v průběhu řízení požádat Soudní dvůr, aby byla přidělena soudnímu kolegiu složenému z většího počtu soudců, avšak zde se jedná o opatření, které v zásadě přijímá senát, jemuž byla věc přidělena, a to bez návrhu a na základě volného uvážení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. července 2014, Leone, C-173/13, EU:C:2014:2090, bod 20).

24 V projednávané věci má první senát Soudního dvora za to, že není namístě předkládat projednávanou věc velkému senátu.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

25 Na podporu kasačního opravného prostředku navrhovatelé uplatňují čtyři důvody. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení článků 7 a 13 nařízení č. 1151/2012, jež spočívá v tom, že Tribunál údajně umožnil Komisi, aby zamítla žádosti o zápis na základě článku 13 uvedeného nařízení. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení článků 49, 50 a 52 uvedeného nařízení, jež spočívá v tom, že Tribunál údajně povolil Komisi, aby překročila své pravomoci. Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení článku 50 téhož nařízení, jakož i obecné zásady řádné správy, jež spočívá v tom, že Tribunál rozhodl, že Komise nebyla povinna přihlížet k posouzení vnitrostátních orgánů a soudů. Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení článků 7 a 13 nařízení č. 1151/2012, jakož i povinnosti Tribunálu odůvodnit své rozsudky.

26 Vzhledem k tomu, že v rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelé tvrdí, že Tribunál porušil pravidla pro rozdělení pravomocí mezi vnitrostátní orgány a Komisi v rámci přezkumu žádostí o zápis názvů jako CHZO, je třeba přezkoumat nejprve tento důvod kasačního opravného prostředku, a poté rozhodnout o prvním, třetím a čtvrtém důvodu kasačního opravného prostředku, které se týkají uplatnění podmínek vyžadovaných pro takový zápis.

K druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

27 V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelé tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 44 napadeného rozsudku rozhodl, že Komise nepřekročila meze své pravomoci podle nařízení č. 1151/2012. Podle navrhovatelů je s ohledem na pravidla rozdělení pravomocí mezi Komisi a vnitrostátní orgány, jak byla stanovena v čl. 49 odst. 2 a v čl. 50 odst. 1 tohoto nařízení, pravomoc Komise, na rozdíl od toho, co Tribunál údajně konstatoval v bodech 50 až 61 napadeného rozsudku, omezena na ověření, zda jí vnitrostátní orgány předaly úplné spisy, aniž se dopustily zjevně nesprávného posouzení podmínek způsobilosti názvů, jichž se tyto žádosti týkají, k zápisu. Sporné rozhodnutí se však podle navrhovatelů o tyto důvody neopírá.

28 Komisi podle nich každopádně nepřísluší, aby svým posouzením nahrazovala posouzení vnitrostátních orgánů, a to tím spíše, pokud byl důvod odmítnutí uplatněný Komisí již zamítnut vnitrostátním soudem v pravomocném rozhodnutí.

29 Komise s touto argumentací nesouhlasí.

Závěry Soudního dvora

30 Zaprvé v čl. 49 odst. 2 nařízení č. 1151/2012 je stanoveno, že pokud se žádost o zápis názvu jako CHZO týká zeměpisné oblasti v členském státě, podává se orgánům tohoto členského státu, který ji „vhodným způsobem“ přezkoumá, aby ověřil, zda je oprávněná a zda splňuje podmínky zápisu stanovené uvedeným nařízením. Uvedený členský stát je povinen podle čl. 49 odst. 3 téhož

nařízení zahájit vnitrostátní námitkové řízení, kterým se zajistí náležité zveřejnění žádosti a poskytne přiměřená lhůta, během níž může každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem, která má bydliště nebo je usazena na jeho území, podat proti žádosti námitku.

31 Členský stát nejprve přezkoumá přípustnost obdržených námitek, a domnívá-li se, že žádost splňuje požadavky nařízení č. 1151/2012, může na základě čl. 49 odst. 4 tohoto nařízení žádosti vyhovět, přičemž zajistí, aby bylo takové rozhodnutí o vyhovění žádosti zveřejněno a každá osoba s oprávněným zájmem měla možnost odvolání. Po ukončení této vnitrostátní fáze předá tento členský stát dokumentaci žádosti Komisi, kterou informuje o přípustných námitkách.

32 V článku 50 odst. 1 nařízení č. 1151/2012 je stanoveno, že Komise „vhodným způsobem“ přezkoumá každou žádost, kterou obdrží podle článku 49 uvedeného nařízení, aby ověřila, zda je oprávněná a splňuje podmínky požadovaného zápisu názvu.

33 Z toho vyplývá, že ustanovení nařízení č. 1151/2012 zavádějí systém rozdělení pravomocí, v jehož rámci Komise může přijmout rozhodnutí o zápisu názvu, jako CHOP nebo CHZO, pouze tehdy, pokud jí orgány dotčeného členského státu za tímto účelem předložily žádost, u níž tyto orgány měly povinnost ověřit, že je oprávněná a splňuje podmínky zápisu stanovené tímto nařízením (obdobně viz rozsudek ze dne 6. prosince 2001, Carl Kühne a další, C-269/99, EU:C:2001:659, bod 53). V tomto ohledu Soudní dvůr v bodě 36 rozsudku ze dne 29. ledna 2020, GAEC Jeanningros (C-785/18, EU:C:2020:46) uvedl, že rozhodnutí Komise o zápisu je podmíněno předchozím rozhodnutím přijatým příslušnými vnitrostátními orgány o žádosti o zápis.

34 Mimoto, i když Soudní dvůr již rozhodl, že Komise může založit své posouzení na předchozím posouzení vnitrostátních orgánů, není-li toto posouzení stiženo zjevným pochybením (obdobně viz rozsudky ze dne 6. prosince 2001, Carl Kühne a další, C-269/99, EU:C:2001:659, bod 60, jakož i ze dne 2. července 2009, Bavaria a Bavaria Italia, C-343/07, EU:C:2009:415, body 90, 93 a 99), nekonstatoval, že je Komise vázána posouzením těchto orgánů, zejména pokud jde o slučitelnost dotčeného názvu s unijním právem.

35 V tomto ohledu je třeba v souvislosti s tímto rozdělením pravomocí uvést, že ve znění čl. 49 odst. 2 nařízení č. 1151/2012 i čl. 50 odst. 1 tohoto nařízení je upřesněno, že žádosti o zápis musí být přezkoumány vnitrostátními orgány i Komisí „vhodným způsobem“. Jak konstatoval Tribunál v bodě 43 napadeného rozsudku, pokud jde o čl. 50 odst. 1 uvedeného nařízení, toto ustanovení nedefinuje, co zahrnuje pojem „vhodným způsobem“, ale ponechává na Komisi, aby posoudila rozsah a obsah tohoto pojmu, takže navrhovatelé nemohou tvrdit, že Komise je povinna řídit se přezkumem, který provedly vnitrostátní orgány podle čl. 49 odst. 2 téhož nařízení.

36 V článku 50 odst. 1 nařízení č. 1151/2012 je dále stanoveno, že Komise ověří, že žádosti o zápis jsou oprávněné a splňují podmínky požadované podle tohoto nařízení.

37 Z tohoto ustanovení však nijak nevyplývá, že by přezkum ze strany Komise týkající se podmínek zápisu byl jakkoli omezen původním přezkumem provedeným vnitrostátními orgány.

38 Tribunál tak mohl právem v bodě 44 napadeného rozsudku konstatovat, že Komise není posouzením vnitrostátních orgánů vázána a má, pokud jde o její rozhodnutí zapsat název jako CHZO, autonomní prostor pro uvážení. Jak totiž vyplývá z bodu 59 tohoto rozsudku, „žádný nebo omezený“ prostor pro uvážení tohoto orgánu se týká pouze posouzení legality písemností, z nichž sestává dokumentace žádosti o zápis, shromážděných vnitrostátními orgány (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. ledna 2020, GAEC Jeanningros, C-785/18, EU:C:2020:46, body 25, 26 a 36).

39 Zadruhé tato autonomní posuzovací pravomoc Komise je potvrzena zněním bodu 19 odůvodnění nařízení č. 1151/2012, v němž je uvedeno, že prioritou, jíž lze účinněji dosáhnout na úrovni Unie, je zajistit, aby byla jednotně v celé Unii dodržována práva duševního vlastnictví související s názvy, jež v Unii požívají ochrany. Jak totiž uvádí generální advokát v bodě 63 svého stanoviska, Komise je v rámci dosažení tohoto cíle nadána pravomocí zajišťovat jednotné uplatňování podmínek pro zápis, neboť kdyby autonomní posuzovací pravomoc v tomto ohledu neměla, nemohla by zabránit rozdílnému uplatňování těchto podmínek pro zápis v rámci členských států.

40 Dále je v bodě 58 odůvodnění nařízení č. 1151/2012 upřesněno, že vnitrostátní orgány posuzují žádosti v souladu s minimálními společnými ustanoveními, včetně vnitrostátního námitkového řízení. V témže bodě odůvodnění je uvedeno, že Komise by měla následně „žádosti zkontrolovat, aby bylo zajištěno, že neobsahují zjevné chyby a bylo zohledněno právo Unie i zájmy zúčastněných stran mimo členský stát žádosti“.

41 Kdyby se posouzení žádostí o zápis ze strany Komise mělo omezit, jak tvrdí navrhovatelé, na ověření úplnosti dokumentace a neexistence zjevných pochybení, nebyl by tento orgán s to tyto žádosti „zkontrolovat“, jak je uvedeno v bodě 58 odůvodnění nařízení č. 1151/2012. V rámci tohoto přezkumu nelze Komisi bránit v tom, aby ověřila soulad této žádosti s podmínkami zápisu stanovenými v tomto nařízení, jak vyžaduje čl. 50 odst. 1 uvedeného nařízení. To je potvrzeno zněním tohoto bodu odůvodnění, v němž je zdůrazněno, že žádost o zápis i vnitrostátní orgány mají dodržovat minimální společná ustanovení, jak vyplývají zejména z uvedeného nařízení.

42 Mimoto je třeba uvést, že podle bodu 61 odůvodnění tohoto nařízení by Komise měla odpovídat za rozhodování o provedení zápisu. Tento orgán přitom může převzít konečnou odpovědnost za rozhodování v oblasti zápisů jen tehdy, má-li autonomní posuzovací pravomoc, přičemž není vázán výsledkem, ke kterému dospěl předchozí přezkum podmínek zápisu provedený vnitrostátními orgány.

43 Tribunál se tudíž nedopustil nesprávného právního posouzení tím, že v bodě 44 napadeného rozsudku konstatoval, že Komise nepřekročila meze své pravomoci, když na základě článku 50 nařízení č. 1151/2012 ověřila, zda jsou splněny podmínky pro zápis názvu.

44 Mimoto měl Tribunál v bodech 63 a 64 napadeného rozsudku správně za to, že jelikož má Komise autonomní posuzovací pravomoc, nelze se za účelem zpochybnění posouzení Komise dovolávat pravomocného rozhodnutí vnitrostátního soudu.

45 Druhý důvod kasačního opravného prostředku tedy musí být zamítnut jako neopodstatněný.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

46 Navrhovatelé v prvním důvodu kasačního opravného prostředku tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že čl. 13 odst. 1 písm. b) nařízení č.1151/2012 může sloužit jako základ pro rozhodnutí Komise o zamítnutí žádosti o zápis.

47 Zaprvé v bodě 35 napadeného rozsudku měl Tribunál údajně nesprávně za to, že Komise má pravomoc ověřit, zda nedochází k porušení ochrany zapsaných názvů proti jakémukoli připomenutí, jak je stanovena v čl. 13 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1151/2012, přestože čl. 13 odst. 3 tohoto nařízení podle nich vyhrazuje tuto pravomoc členským státům.

48 Zadruhé Tribunál tímto postupem podle navrhovatelů rozšířil počet podmínek způsobilosti pro zápis, stanovených v článku 7 uvedeného nařízení, neboť do nich nesprávně začlenil i přezkum požadavku stanoveného v čl. 13 odst. 1 písm. b) téhož nařízení, totiž aby název navržený pro zápis jako CHZO neporušoval ochranu proti připomenutí.

49 Zatřetí Tribunál se v bodech 38 a 39 napadeného rozsudku podle navrhovatelů spokojil s potvrzením nesprávného konstatování Komise, podle níž bylo užívání názvů, kterých se týkají žádosti o zápis, při obchodování protiprávní, i když tento orgán podle navrhovatelů neměl k dispozici poznatky, které by mu umožnily posoudit podmínky, za kterých jsou produkty, jichž se tyto názvy týkají, uváděny na trh. Nesprávné právní posouzení, kterého se takto Tribunál dopustil, podle navrhovatelů vede mimoto k zákazu jakékoli koexistence CHOP a CHZO.

50 Komise s touto argumentací nesouhlasí.

Závěry Soudního dvora

51 Podle čl. 13 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1151/2012 jsou zapsané názvy chráněny proti jakémukoli zneužití, napodobení nebo připomenutí, a to i tehdy, je-li uveden skutečný původ produktů nebo je-li chráněný název přeložen nebo doprovázen výrazy jako „druh“, „typ“, ‚způsob“, „jak se vyrábí v“, „napodobenina“ nebo podobnými výrazy.

52 Z článku 7 odst. 1 a čl. 8 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení vyplývá, že vypracování specifikace produktu, s níž musí být CHZO v souladu, představuje nezbytnou etapu postupu zápisu. Tato specifikace musí podle čl. 7 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení obsahovat zejména název, o jehož ochranu se žádá, „v podobě používané při obchodování nebo v běžném jazyce“.

53 Jak Tribunál v podstatě konstatoval v bodě 36 napadeného rozsudku, název by nemohl být zapsán jako CHZO, pokud by bylo třeba konstatovat, že tento název připomíná název, který je již zapsán jako CHOP. Jak totiž uvádí generální advokát v bodě 75 svého stanoviska, takový zápis by nutně zbavil ochranu přiznanou dříve zapsanému názvu užitečného účinku.

54 Je pravda, že v článku 13 odst. 3 téhož nařízení je stanoveno, že členské státy zabrání používání názvů připomínajících názvy zapsané jako CHOP či CHZO u produktů, které jsou produkovány nebo uváděny na trh v daném členském státě, nebo toto používání zastaví. Závěr o použití názvů, které označení připomínají, lze učinit pouze v návaznosti na celkové posouzení provedené vnitrostátními orgány, jež do něj musí zahrnout všechny relevantní okolnosti dané věci (obdobně viz rozsudek ze dne 9. září 2021, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, bod 60).

55 Jak však Tribunál připomněl v bodě 42 napadeného rozsudku, v čl. 50 odst. 1 nařízení č. 1151/2012 je stanoveno, že Komise přezkoumá, že žádosti o zápis splňují podmínky podle uvedeného nařízení.

56 Vzhledem k tomu, že název, který připomíná již zapsaný název, není v souladu s čl. 13 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1151/2012, nemůže požívat ochrany, jež je stanovena v tomto nařízení. Požadavek, který vyplývá z čl. 7 odst. 1 písm. a) a čl. 8 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení, podle něhož k tomu, aby název mohl být způsobilý k zápisu, musí být uveden ve specifikaci produktu obsažené v této žádosti o zápis v podobě „používané při obchodování nebo v běžném jazyce“, totiž nutně znamená, že při tomto používání nedochází k žádnému porušení ustanovení téhož nařízení.

57 Mimoto v čl. 6 odst. 3 nařízení č. 1151/2012 je výslovně stanoveno, že název navržený pro zápis, který je zcela nebo částečně homonymní s názvem již zapsaným v rejstříku zřízeném podle článku 11 uvedeného nařízení, nesmí být zapsán, pokud v praxi neexistuje dostatečný rozdíl mezi podmínkami místního a tradičního užívání a prezentace později zapsaného homonyma a těmito podmínkami platnými pro název již zapsaný v rejstříku. V souladu s tímto ustanovením je dodržení ochrany přiznané dříve zapsanému názvu jednou z podmínek zápisu, které musí Komise ověřit na základě čl. 50 odst. 1 tohoto nařízení.

58 Komise je tudíž před přijetím rozhodnutí o zápisu povinna ověřit, zda název, jehož zápis je požadován, nenarušuje ochranu, jíž požívá v celé Unii jiný název, který je již zapsán.

59 Tribunál se tedy nedopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 36 a 37 napadeného rozsudku konstatoval, že v projednávané věci přísluší Komisi ověřit, zda používání názvů, jejichž zápis je navrhován, neporušuje ochranu proti připomenutí, jež je stanovena v čl. 13 odst. 1 písm. b) nařízení č.1151/2012 a kterou požívá název zapsaný jako CHOP.

60 Tento závěr není zpochybněn argumentem navrhovatelů, podle něhož toto posouzení Tribunálu vede ke zpochybnění zásady koexistence názvu zapsaného jako CHOP a názvu zapsaného jako CHZO.

61 Je totiž nesporné, že Soudní dvůr uznal, že se zásady zavedené v rámci jednotlivých režimů ochrany uplatňují průřezově, čímž je zajištěno jednotné používání ustanovení unijního práva o ochraně zeměpisných názvů a označení (rozsudek ze dne 9. září 2021, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, bod 32).

62 Dále může riziko připomenutí existovat nezávisle na režimu ochrany, jejž požívají již zapsané názvy, a na režimu ochrany, který je požadován pro názvy, jejichž zápis je navrhován. Je totiž nesporné, že se pojem „připomenutí“ vztahuje na situaci, kdy výraz použitý k označení výrobku zahrnuje část chráněného označení takovým způsobem, že – setká-li se spotřebitel s názvem dotčeného výrobku – v mysli se mu vybaví obraz výrobku, na který se vztahuje toto označení (rozsudek ze dne 9. září 2021, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, bod 55 a citovaná judikatura).

63 Za těchto podmínek Tribunál rovněž mohl v bodě 39 napadeného rozsudku konstatovat, aniž se dopustil nesprávného právního posouzení, že existuje riziko, že název chráněný jako CHOP bude připomínat názvy, jejichž zápis jako CHZO je navrhován.

64 V rozsahu, v němž navrhovatelé zpochybňují posouzení, jež Tribunál uvedl v bodech 38 a 39 napadeného rozsudku, která se týkající srovnání názvů zapsaných jako CHOP a názvů, jejichž zápis je navrhován, je třeba připomenout, že tato skutková posouzení nemohou být zpochybněna ve stadiu kasačního opravného prostředku, s výhradou případu zkreslení skutkového stavu

(v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. září 2017, EUIPO v. Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (C-56/16 P, EU:C:2017:693, bod 126). Vzhledem k tomu, že navrhovatelé takové zkreslení neuplatnili, musí být jejich argumenty v tomto ohledu odmítnuty jako nepřípustné.

65 Z toho vyplývá, že první důvod kasačního opravného prostředku musí být zčásti zamítnut jako neopodstatněný a zčásti odmítnut jako nepřípustný.

Ke třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

66 Ve třetím důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelé tvrdí, že Tribunál porušil článek 51 nařízení č. 1151/2012, jakož i zásadu řádné správy tím, že v bodě 76 napadeného rozsudku odmítl uznat, že Komise je při přezkumu žádostí o zápis povinna zohlednit posouzení učiněná vnitrostátními orgány a soudy.

67 Komise navrhuje, aby byl tento důvod kasačního opravného prostředku zamítnut.

Závěry Soudního dvora

68 Zaprvé, jak bylo uvedeno v bodě 43 tohoto rozsudku, Tribunál právem konstatoval, že Komise má při přezkumu žádostí o zápis autonomní posuzovací pravomoc.

69 Mimoto z čl. 52 odst. 1 nařízení č. 1151/2012 vyplývá, že Komise při přijímání prováděcích aktů, kterými je žádost o zápis zamítnuta, vychází nejen z přezkumu provedeného podle čl. 50 odst. 1 tohoto nařízení, ale rozhoduje rovněž „na základě informací jí dostupných“, přičemž pod posledně uvedený výraz nezbytně spadají informace předložené členským státem.

70 Je přitom třeba konstatovat, že navrhovatelé pod záminkou tvrzení, že Komise v rozporu se zásadou řádné správy nezohlednila posouzení vnitrostátních orgánů při přijetí sporného rozhodnutí, ve skutečnosti tvrdí, že Komise byla těmito posouzeními vázána, a proto měla vyhovět žádostem o zápis navrhovaných názvů. Tato argumentace přitom splývá s argumentací uvedenou na podporu druhého důvodu kasačního opravného prostředku, kterému nebylo vyhověno.

71 Zadruhé navrhovatelé zpochybňují posouzení rizika připomenutí, která provedl Tribunál, aby potvrdil zamítnutí žádostí o zápis Komisí, avšak neprokazují, že se tím Tribunál dopustil zkreslení důkazů a skutkového stavu.

72 Jak přitom bylo připomenuto v bodě 64 tohoto rozsudku, tato posouzení skutkové povahy nemohou být zpochybňována ve stadiu kasačního opravného prostředku.

73 Proto musí být třetí důvod kasačního opravného prostředku zčásti zamítnut jako neopodstatněný a zčásti odmítnut jako nepřípustný.

Ke čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

74 Navrhovatelé ve čtvrtém důvodu kasačního opravného prostředku zaprvé tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že v bodech 88, 89 a 94 napadeného rozsudku rozhodl, že jelikož jsou obě označení synonyma, dochází nezbytně k tomu, že jedno připomíná druhé ve smyslu čl. 13 odst. 1 písm. b) nařízení č.1151/2012. Skutečnost, že označení jsou synonyma, podle navrhovatelů sama o sobě nestačí k založení rizika připomenutí, neboť takové zjištění lze učinit pouze na základě celkového posouzení skutečností obsažených v dokumentaci.

75 Zadruhé podle navrhovatelů se Tribunál v bodech 78 a 81 napadeného rozsudku nesprávně ztotožnil s posouzením Komise, podle kterého si pouze obzvláště dobře informovaná veřejnost může být vědoma kvalitativních rozdílů mezi produkty, jejichž názvy jsou chráněny jako CHOP, a produkty, jejichž názvy jsou předmětem žádosti o zápis jako CHZO. Podle navrhovatelů totiž cenový rozdíl mezi dotčenými produkty spotřebitelům umožňuje, aby je odlišili.

76 Komise s touto argumentací nesouhlasí.

Závěry Soudního dvora

77 Pokud jde o první výtku, je třeba uvést, že Tribunál v bodě 93 napadeného rozsudku připomněl, že pro účely posouzení rizika připomenutí je třeba zohlednit celý název, jak je zapsán, a celý název navrhovaný pro zápis.

78 Vzhledem k tomu, že navrhovatelé v řízení v prvním stupni tvrdili, že přezkum připomenutí se týká pouze zeměpisných pojmů kolidujících názvů, omezil se Tribunál v bodě 94 napadeného rozsudku na konstatování, že s ohledem na synonymii zeměpisných prvků dotčených názvů by vyhovění tomuto argumentu nutně vedlo ke konstatování existence připomenutí a byla by zmařena argumentace zastávaná navrhovateli. Z toho vyplývá, že první výtka vychází z nesprávného výkladu bodu 94 napadeného rozsudku.

79 Co se druhé výtky týče, navrhovatelé Tribunálu vytýkají, že v bodech 78 a 81 napadeného rozsudku potvrdil, že pouze obzvláště dobře informovaná veřejnost si může být vědoma kvalitativních rozdílů mezi názvy, které jsou chráněny jako CHOP, a názvy navrhovanými pro zápis jako CHZO, přestože cenový rozdíl mezi dotčenými produkty je známkou rozdílu v kvalitě.

80 Je třeba připomenout, že riziko připomenutí je prokázáno, jestliže užívání určitého názvu produktu vytváří v mysli průměrného, běžně informovaného a přiměřeně obezřetného unijního spotřebitele dostatečně přímou a jednoznačnou vazbu mezi tímto názvem a CHOP. V tomto ohledu existence takové vazby může plynout z vícera okolností, totiž zejména z částečného zahrnutí chráněného označení, z fonetické a vzhledové podobnosti obou názvů a z toho vyplývající obdobnosti a v případě neexistence těchto okolností i z pojmové blízkosti mezi CHOP a dotčeným názvem nebo i z podobnosti mezi výrobky, na které se vztahuje totéž CHOP, a výrobky nebo službami, na něž se vztahuje tentýž název. Je třeba, aby Komise v rámci posuzování, jež provádí, zohlednila všechny relevantní skutečnosti týkající se užívání dotčeného názvu (rozsudek ze dne 9. září 2021, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, bod 66).

81 Tribunál tedy mohl mít v bodě 83 napadeného rozsudku právem za to, že cenový rozdíl mezi produkty, které požívají ochrany jako CHOP, a produkty, které jsou předmětem žádosti o zápis názvu jako CHZO, není sám o sobě rozhodující k tomu, aby bylo vyloučeno připomenutí, které by mohlo vyplývat z posouzení skutečností připomenutých v předchozím bodě tohoto rozsudku.

82 Každopádně se navrhovatelé svým tvrzením, že Tribunál nesprávně vymezil veřejnost, kterou je třeba zohlednit za účelem vyloučení jakéhokoli rizika připomenutí, v podstatě snaží zpochybnit zjištění Tribunálu, jež se týkají charakteristik relevantní veřejnosti. Z ustálené judikatury přitom vyplývá, že taková zjištění spadají do oblasti posouzení skutkové povahy, k nimž je příslušný pouze Tribunál (usnesení ze dne 29. října 2020, Kerry Luxembourg v. EUIPO, C-305/20 P, EU:C:2020:882, bod 18 a citovaná judikatura).

83 Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku tudíž musí být zčásti zamítnut jako irelevantní a zčásti odmítnut jako nepřípustný.

84 Vzhledem k tomu, že žádnému z důvodů vznesených na podporu kasačního opravného prostředku nebylo vyhověno, musí být kasační opravný prostředek zamítnut v plném rozsahu.

K nákladům řízení

85 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 téhož jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

86 Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a navrhovatelé neměli ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedeným uložit, že ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

1) **Kasační opravný prostředek se zamítá.**

2) **Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses, Charcuterie Fontana, Costa et Fils, L'Aziana, Charcuterie Passoni, Orezza – Charcuterie la Castagniccia, Salaisons Réunies, Salaisons Joseph Pantaloni, Antoine Semidei a L'Atelu Corsu ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.**

Podpisy